
Geluidsmontage

In Om de tentoonstelling meer 'klank' te geven maakte ik een begeleidende geluidsmontage.

Hiervoor trok ik met mijn recordertje gedurende twee maanden door Antwerpen op zoek naar landgenoten van de 1000 vredesvrouwen. Bedoeling was om alle 1000 namen te laten inspreken door vrouwen van dezelfde nationaliteit. Van de ongeveer 140 nationaliteiten zijn er toch een kleine 100 (bereid) gevonden om de namen in te lezen. De rest is door vrouwen uit buurlanden en enkele vriendinnen ingesproken.

Het was een boeiende zoektocht met onverwachte hindernissen. Zo bleek het voor nogal wat vrouwen een probleem om ons alfabet te lezen, sommigen konden helemaal niet lezen. Er was ook wat wantrouwen en soms kon het alleen mits toelating van echtgenoot of broer.

De meesten waren echter vooral enthousiast en wilden het dan ook heel goed doen. Nogal wat vrijwilligers namen eerst de tijd om de namen in hun alfabet over te schrijven! Sommigen kenden hun landgenoten uit het vredesboek. De consul van Panama bleek goed bevriend met één van de dames van wie ze de naam moest voorlezen. Ze werkte vroeger ook voor de vrouwenbeweging in Panama.

Omdat het 'straatwerk' niet echt lukte, gebeurde het opnemen via via. Zo werd er opgenomen in het opvangcentrum van Linke-roever, het asielcentrum van Ekeren, de vereniging van Latijns-Amerika, de Russische gemeenschap, het Atheneum van Antwerpen, de Finse en Zweedse kerk, het YWCA, de Lessius Hogeschool, de Elisabethzaal tijdens een wereldcongres, de universiteit van Antwerpen, bij mensen thuis, in mijn atelier, enz.

Het was niet altijd evident. Zo was er bijvoorbeeld Souad, een Palestijns oorlogsslachtoffer, dat pas kon inlezen na het nemen van een pijnstillertje.

Heel het gegeven heeft mij genoeg inhoud gegeven om er later via een ander werk weer mee aan de slag te gaan.

• Renate Els Aerts - november 2007